

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ ἑορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἑωρτάσθη τὴν Γ΄ Κυριακὴν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, 7^η Μαρτίου /22^οα Φεβρουαρίου 2010, μέ σεμνοπρέπειαν καὶ λαμπρότητα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Το ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄, συνοδεία τῶν Ἀγιοταφитῶν Πατέρων, κατῆλθεν εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ὅπου ἐτέλεσεν Μέγαν Πατριαρχικὸν Ἑσπερινὸν μετ' Ἀρτοκλασίας.

Τό ἑσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς ἐπίσης, τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, εἰς Ραμάλλαν, Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Γαλακτίωνος, ὁ Μακαριώτατος ἔδωσεν εὐλογίαν καὶ μετηνέχθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου ὁ Τίμιος Σταυρός, περιέχων τεμάχιον Τιμίου Ξύλου ἐκ τοῦ Σκευοφυλακίου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, εἰς τὴν πλησίον τῆς Ραμάλλας κώμην τῆς Τζίφνας, ἔνθα καὶ οἱ εὐλαβεῖς πιστοὶ ἀθρόως προσέδραμον, ἵνα προσκυνήσωσιν τὸ Τίμιον Ξύλον καὶ ἵνα ἁγιασῶσιν ὑπὸ τοῦ Τιμίου Ξύλου. Ἠκολούθησε ἱερὰ λιτανεῖα εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως.

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, ὁ Μακαριώτατος ἐτέλεσεν πανηγυρικὴν Πατριαρχικὴν θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Νεαπόλεως κ. Ἀμβροσίου, Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους καὶ Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἄλλων Ἐκκλησιῶν, Ἑλλάδος, Ρωσίας, καὶ Ρουμανίας. Τό ἐκκλησίασμα ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ ἐξ ἄλλων πόλεων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου παρηκολούθησε μέ κατάνυξιν καὶ εὐλάβειαν τὴν θ. Λειτουργίαν. Εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν συμμετέσχεν ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου.

Μετά τὴν θ. Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν προσκυνηματικὴν τάξιν ἡ λιτανεῖα πέριξ τοῦ Ἀγίου Τάφου καὶ ἀνά τὰ προσκυνήματα ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τῇ συμμετοχῇ ὅλων τῶν Ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν Ἀγιοταφитῶν Πατέρων, τοῦ Μακαριωτάτου αἵροντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐκάστου τῶν Ἀρχιερέων ἀκολουθῶς κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης, τὸν Τίμιον Σταυρόν, περιέχοντα τεμάχιον Τιμίου Ξύλου καὶ διακεκοσμημένον ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ Γ΄. Τὸν σταυρόν τοῦτον προσεκύνησαν καὶ ὅλοι οἱ πιστοὶ δι' ἁγιασμόν, βοήθειαν καὶ σωτηρίαν.

Τὴν ἐν τῷ Ναῷ πανήγυριν ἠκολούθησεν ἡ ἐν τῷ Πατριαρχείῳ δεξίωσις μετ' ἀνταλλαγῆς τῶν ἑορτίων προσρήσεων καὶ εὐχῶν. Εἰς τὴν δεξίωσιν ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησεν περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὡς ἑξῆς:

«Σήμερον τό προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γάρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Σου, Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβεΐαις τῆς θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε», ψάλλει ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Εὐχαριστηρίους ὕμνους ἀναπέμπομεν καί ἡμεῖς, ἀδελφοί μου καί εὐλαβεῖς προσκυνηταί, εἰς τόν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν, διότι ἠξιώθημεν νά προσκυνήσωμεν τό ξύλον τῆς ζωῆς καί τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου, δηλαδή τόν Τίμιον Σταυρόν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ εἰς αὐτόν τοῦτον τόν τόπον, τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, «οὗ ἔστησαν οἱ πόδες τοῦ Κυρίου».

Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ, τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί τοῖς δέ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί. (Κορ Α΄: 1,17), λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Τῆς θείας αὐτῆς δυνάμεως κατέστημεν σήμερον καί ἡμεῖς κοινωνοί διὰ τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου τῆς ἀγίας τεσσαρακονθήμερου νηστείας. Καί τοῦτο, διὰ νά συνεχίσωμεν τόν ἀγῶνά μας κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καί τῆς δουλείας, ἀλλά καί τῆς ἀποστασίας τοῦ αἰῶνος μας. «Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρός αἷμα καί σάρκα, ἀλλά πρός τάς ἀρχάς, πρός τάς ἐξουσίας, πρός τούς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρός τά πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις».

Τό θεῖον δῶρον τῆς ἐλευθερίας ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀμαρτίας, χαρισθέν ἡμῖν διὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καλούμεθα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὑπό τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὅχι μόνον νά διαφυλάξωμεν, ἀλλά καί νά κηρύξωμεν εἰς τούς συνανθρώπους μας καί εἰς ἅπαντα τόν κόσμον.

«Τοῦ ζωοποιοῦ Σου Σταυροῦ», ἀναφωνεῖ καί πάλιν ὁ ὕμνωδός, «τήν προσκυνήσιμον χαράν σήμερον, Χριστέ, ὑπαντοῦντες, προπομπήν ποιούμεθα τοῦ παναγίου Πάθους Σου εἰς σωτηρίαν τοῦ κόσμου, ὃ ἀπεργάσω, Σωτήρ, ὡς παντοδύναμος.

Δεηθῶμεν καί ἡμεῖς, ἀδελφοί μου, τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίου καί ζωοποιοῦ Αὐτοῦ Σταυροῦ, ἀξιθῶμεν φθάσαι καί προσκυνῆσαι καί τήν ἀγίαν καί ζωηφόρον Αὐτοῦ Ἀνάστασιν. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

ngg_shortcode_0_placeholder

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Β΄ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΜΗΝ ΡΑΦΙΔΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟ ΦΡΕΑΡ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ ΕΙΣ ΣΑΜΑΡΕΙΑΝ

Τήν Παρασκευήν, 13^η/26^η Φεβρουαρίου 2010, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά τήν ἐν τῷ γραφείῳ ἐργασίαν Αὐτοῦ, ἐξῆλθε τοῦ Πατριαρχείου, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Ἱερομονάχου π. Φιλουμένου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Ἀθανασίου καί κατηνύνη πρὸς τήν περιοχὴν τῆς Σαμαρείας.

Μετά μιᾶς ὥρας αὐτοκινητικήν πορείαν ὑπὸ τὴν εὐλογίαν καταρρακτώδους βροχῆς, ἀφίχθη εἰς τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ἔνθα καὶ ὑπεδέχθη καὶ ἐδεξιώθη Αὐτόν εἰς πλουσίαν νηστήσιμον τράπεζαν ὁ ἡγούμενος τοῦ Φρέατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰουστῖνος, ὁ ἀποπερατώσας τὸν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐναπόκειται νῦν τὸ λείψανον τοῦ παρὰ τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ μαρτυρήσαντος Ἀγιοταφίτου Φιλουμένου, ἐξ Ὀροῦντος τῆς Κύπρου ὁρμωμένου, προσφάτως ὡς ἱερομάρτυρος καταταχθέντος εἰς τὰς δέλτους τοῦ Συναξαρίου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Μετά τὴν τράπεζαν ὁ Μακαριώτατος ἐξῆλθε τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Φρέατος, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως π. Γεωργίου Ἀουάδ καὶ τῶν Ἐπιτρόπων τῆς πλησιοχώρου τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ κώμης τῶν Ραφιδίων, οἵτινες εἶχον ἀφίχθῃ εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Φρέατος πρὸ τοῦ Μακαριωτάτου.

Μετ' αὐτῶν κατηυθύνθη εἰς τὸν νέον ἱερόν ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τὸ ἔτος 2008 ἐγκαινιασθέντος. Εἰς τὸν ναόν τοῦτον, καρπὸν τῆς πίστεως, τῆς εὐσεβείας, τῆς ἐπιμελείας καὶ φιλοπονίας τοῦ μικροῦ Ὀρθοδόξου ποιμνίου τῆς κώμης ταύτης τῶν Ραφιδίων, γενόμενος θερμῶς δεκτὸς ὁ Μακαριώτατος, προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τῆς Β' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν, κηρύττων πρὸ τῆς Ἀπολύσεως αὐτῆς τὸν θεῖον λόγον εἰς τοὺς προσελθόντας πιστοὺς περὶ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου σαρκωσάσης τὸν πρὶν ἄσαρκον Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

«Αὕτη», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, «ἤκουσε τὴν πρόσκλησιν τοῦ Θεοῦ καὶ δέν ἠκολούθησε τὸ ἰδικόν τῆς θέλημα, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εἶπεν: **ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά Σου**, καὶ ἦνωσε τὴν γῆν μέ τὸν οὐρανόν, τὸν ἄνθρωπον μέ τὸν Θεόν».

«Διανύσαντες τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστήν καὶ τὴν περίοδον τῆς νηστείας, καλούμεθα νὰ ἐνσαρκώσωμεν πνευματικῶς τὸν Χριστόν, νὰ ἐνωθῶμεν μετ' Αὐτοῦ εἰς κοινωνίαν, ὅπως ἡ Θεοτόκος ἐδέχθη Αὐτόν εἰς τὰ σπλάχνα αὐτῆς καὶ ἐνεσάρκωσεν Αὐτόν ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων της. Καλούμεθα νὰ νηστεύωμεν ὅχι μόνον ἀπὸ τροφάς, ἀλλὰ μετὰ τῆς νηστείας νὰ ἐργαζώμεθα τὰς ἀρετάς τῆς προσευχῆς, τῆς ἀγνείας καὶ τῆς ἐλεημοσύνης. Εἰς τοῦτο ἔχομεν ἀνάγκην ἐνισχύσεως, διὰ τοῦτο καὶ οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὥρισαν τὴν μεταπροσεχῇ Κυριακὴν τὴν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἡμῶν δι' αὐτοῦ».

«Ἦλθομεν ἐξ Ἱεροσολύμων, ἵνα μεταφέρωμεν ὑμῖν τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, νὰ συμπροσευχηθῶμεν μεθ' ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἀκούσωμεν τὰ προβλήματα ὑμῶν. Θέλομεν ὑμεῖς νὰ εἴσθε ἠνωμένοι μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ μετὰ ὑμῶν, νὰ δοξάζητε Αὐτόν μετὰ τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ νὰ τιμᾶτε τὸ ὄνομα τῶν Ρωμαίων-Ὀρθοδόξων».

Μετά τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας, ὁ Μακαριώτατος ἐκάθισε μετὰ τοῦ ἱερέως καὶ τῶν Ἐπιτρόπων καὶ ἐπέλυσεν αὐτοῖς πρόβλημα ἀπασχολοῦν αὐτούς, προτείνων ἀμοιβαίαν μετὰ αὐτῶν συγγνώμην, συγχώρησιν, συγκατάβασιν, ἀλλήλων ἀποδοχὴν καὶ ἀνοχήν καὶ ἀγάπην τελείαν, τὴν ἐπιστεγάζουσιν ὅλας τὰς ἀρετάς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_1_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Τρίτην, 10^η /23^η Φεβρουαρίου 2010, έωρτάσθη ή έορτή τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους εἰς τήν ὁμώνυμον έορτάζουσαν Ἱεράν Μονήν εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων. Ἐκεῖ ὑπάρχει τό σημεῖον ἀναγνώσεως τῆς καταδίκης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε αἴρων τόν σταυρόν Αὐτοῦ, προσῆλθε μέσῳ τῆς πύλης τοῦ δυτικοῦ τείχους τῶν Ἱεροσολύμων διά τήν σταυρικὴν Αὐτοῦ θυσίαν εἰς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν.

Εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ἐτελέσθη θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων, προεξάρχοντος τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί συμμετεχόντων πολλῶν ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου, μοναχῶν, μονάζουσῶν καί πολλῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Τήν Ἱεράν Μονήν ἐπεσκέφθη διά νά προσκυνήσῃ ή Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄ μετά συνοδείας Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου. Εἰς τήν Ἱεράν αὐτήν προσκυνηματικὴν Μονήν φυλάσσεται τό ἔγγραφον τῆς ἐπισήμου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τόν διά σταυροῦ θάνατον.

Μετά τό πέρας τῆς Προηγιασμένης θ. Λειτουργίας ἠκολούθησε νηστήσιμον κέρασμα εἰς τόν περίβολον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_2_placeholder

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν 8^η / 21^η Φεβρουαρίου 2010, πρώτην Κυριακὴν τῶν νηστειῶν τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς έωρτάσθη λαμπρῶς ή έορτή τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Τό Σάββατον ἀφ΄ έσπέρας ἐτελέσθη Πανηγυρικός Ἐσπερινός μετ΄ Ἀρτοκλασίας, τήν δέ πρωίαν τῆς Κυριακῆς ἐτελέσθη ἐν κατανύξει Ὁρθρος καί Πατριαρχική θ. Λειτουργία εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄ καί συλλειτουργούντων τῶν Ἀρχιερέων καί ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου εἰς μνήμην τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Εἰς τήν θ. Λειτουργίαν συμμετέσχεν ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς

Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου.

Ἦκολούθησε ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων πέριξ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου καί ἀνά τὰ προσκυνήματα, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, ἀκολουθούντων τῶν Ἀρχιερέων καί ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Γενικοῦ Προξένου, μοναχῶν, μοναζουσῶν καί πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Μετά τό πέρας τῆς λιτανείας τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ Κουβουκλίου τό Συνοδικόν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐκφωνήσας τό «αἰωνία ἡ μνήμη» ὑπέρ τῶν αἰοδίων Πατριαρχῶν καί Ἀρχιερέων καί εὐσεβῶν Αὐτοκρατόρων καί Βασιλέων, τῶν ὑπερασπισάντων καί ἀναστηλωσάντων τάς ἀγίας εἰκόνας καί τό «ἀνάθεμα» ἐναντίον τῶν διωκτῶν αὐτῶν, ὡς ἀρνητῶν αὐτοῦ τούτου τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἐναντίον Ἀρείου, Νεστορίου, Διοσκόρου, Σεβήρου καί πάντων τῶν αἵρετικῶν.

Ἄμα τῷ τέλει τῆς ἀκολουθίας τῶν Ὁρθοδόξων, ἔλαβε χώραν ἡ λιτανεία τῶν Ἀρμενίων, ὧν τοῦ πρώτου φύλακος τῶν Ὁρθοδόξων ἔξω, ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ Κουβουκλίου, καί τοῦ δευτέρου ἐντός αὐτοῦ, παρά τόν λίθον τοῦ ἀγγέλου κατὰ τό κρατοῦν προσκυνηματικόν καθεστῶς.

Μετά τήν ἀκολουθίαν ὁ Μακαριώτατος ἀνῆλθε μετά συνοδείας εἰς τό Πατριαρχεῖον, ὅπου καί ἐδεξιώθη τούς προσελθόντας εἰς τήν αἴθουσαν οὗ θρόνου, ὅθεν προσεφώνησεν αὐτούς, λέγων τά κάτωθι:

«Φύσει ἀπερίγραπτος, τῇ θεϊκῇ Σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποτα, σαρκωθείς ἡξίωσας περιγράφεσθαι, τῆς σαρκός προσλήπει γάρ, καί τά ιδιώματα, ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· διό τό εἶδος σου, τό τῆς ἐμφορείας ἐγγράφοντες, ἐν σχέσει ἀσπαζόμεθα πρός τήν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι», ὁμολογεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ὁμολογία αὕτη ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναστήλωσιν καί συνεπῶς καί τήν προσκύνησιν τῶν ἀγίων εἰκόνων, τῶν ὁποίων εἰκόνων ἡ τιμή, ὡς λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, ἐπὶ τό πρωτότυπον διαβαίνει.

Τήν ὁμολογίαν ταύτην περί τῆς τιμῆς καί προσκυνήσεως τῶν ἀγίων καί σεπτῶν εἰκόνων διετρανώσαμεν καί ἡμεῖς σήμερον, τήν πρώτην Κυριακὴν τῶν νηστειῶν ἢ μᾶλλον τήν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας εὐχαριστιακῶς καί χαρμονικῶς ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, ἐπόμενοι τῆς Ἱερᾶς θεοπνευστίας καί τῆς τῶν θεοφόρων Πατέρων διδασκαλίας.

Ἡ σημερινή ἐορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀποτελεῖ τό ὁρατόν σύμβολον τῆς ἐπελάμψεως τῆς ἐν Χριστῷ ἀποκαλυφθείσης ἀληθείας ἐπὶ τοῦ σκοτούς, ἢ καλλίτερον εἶπεῖν, τῆς συγχύσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἐπινοίας.

«Ἐδόθη», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός, «τῇ ἐκκλησίᾳ σήμερον, τά νικητήρια, θεοκινήτῳ νεύσει καί βουλῇ πάντων τῶν εὐσεβῶς τῆς πίστεως ἀντεχομένων βασιλέων τέ καί Πατριαρχῶν».

Τά νικητήρια τῆς θεοκινήτου νεύσεως καί βουλῆς τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καλούμεθα νὰ προβάλλωμεν ἀγαπητικῶς καί θεραπευτικῶς εἰς τούς συνανθρώπους ἡμῶν λόγῳ τε καί ἔργῳ.

Αὕτη ἐξ ἄλλου εἶναι καί ἡ ἀποστολὴ τῆς ὑπὸ τοῦ τάγματος τῆς Ἱερᾶς

Ἀγιοταφίτικῃς ἡμῶν Ἀδελφότητος τῆς διαφυλάξεως καί λειτουργικῆς διακονίας τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν μαρτυρούντων τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλονότι τῆς Ἑνσαρκώσεως, τῆς Σταυρώσεως καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Εὐχαριστήσωμεν λοιπόν, ἀδελφοί μου, τόν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν λέγοντες μετά τῶν ἁγίων Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ὀρθοδόξως φρονούντων: «Εὐλογημένος εἶ, Κύριε ἡμῶν, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης Σου. Ἀμήν».

Ἔτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_3_placeholder

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α΄ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τό ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς τῆς Α΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, 6^{ης} /19^{ης} Φεβρουαρίου 2010, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄, κατῆλθεν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, συνοδευόμενος ὑπό τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἱεροσόλυμα καί πολλῶν ἱερέων καί μοναχῶν καί προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου καί ἔψαλε τήν Α΄ Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Πρό τῆς ἀπολύσεως ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησε διά τήν συγκεκριμένην ἑορτήν, κατά τήν ὁποίαν τιμᾶται τό πρόσωπον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ὑπεράγνου καί Ὑπερευλογημένης, ὡς ἐλπίδος καί βοηθοῦ πάντων τῶν Χριστιανῶν καί διά τήν ἀξίαν τῆς νηστείας τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μέ τήν ὁποίαν νηστείαν ἐρχόμεθα εἰς συναίσθησιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καί γευόμεθα τοῦ ἀπείρου ἐλέους τοῦ Θεοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_4_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΔΟΧΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ ἑορτή τοῦ Ἁγίου Συμεών τοῦ θεοδόχου, τοῦ χρηματισθέντος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νά μὴν ἴδῃ θάνατον πρὶν ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου (Λουκ. 2,26) καὶ ἀξιωθέντος νά βαστάσῃ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον τὸν προσενεχθέντα ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοῦ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος καὶ νά ἀναφωνήσῃ «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τό ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου...» (Λουκ. 2, 29-30), ἐωρτάσθῃ εἰς τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ Μονὴν εἰς τὴν συνοικίαν *Καταμόνας* τῆς δυτικῆς νέας πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων, ἔνθα καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ, τὴν Καθαράν Τρίτην, 3/16 Φεβρουαρίου 2010. Ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μετάφρασιν τῆς Π. Διαθήκης ἀπὸ τὴν Ἑβραϊκὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἡ ὁποία ἔγινε τό 284 π.Χ. εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.

Ὁ ναὸς τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τὸν ἅγιον Συμεών, διατηρεῖ ἀρχαιότατα χριστιανικὰ ἀρχιτεκτονικὰ στοιχεῖα, ἀνεκαινίσθη δέ καὶ ἀνεδείχθη περὶ τό 1881 ὑπὸ τοῦ Ἀγιοταφίτου Ἀρχιμανδρίτου Ἀβραμίου.

Ἀξιόλογον ἀνακαινιστικὸν ἔργον εἰς τὸν Ναὸν καὶ τὴν Μονὴν ἐπιτελεῖ ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν καὶ πλέον ὁ καθηγούμενος Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Θεοδώρητος.

Ἀνήμερα τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Συμεών τοῦ θεοδόχου, Καθαράν Τρίτην, 3/16 Φεβρουαρίου 2010, ἐτελέσθη θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Πορφυρίου.

Ὁρθόδοξοι πιστοί, διαφόρων ἐθνικοτήτων, Ἕλληνες, ἀραβόφωνοι, Ρῶσοι, Ρουμᾶνοι καὶ ἄλλοι προσῆλθον καὶ προσεκύνησαν μέ εὐλάβειαν τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου καὶ παρηκολούθησαν μέ κατάνυξιν τὴν θ. Λειτουργίαν.

Τούτους ὅλους ἐδεξιώθη φιλοφρόνως εἰς τό ἡγουμενεῖον ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Θεοδώρητος.

Τὴν ἐπομένην, Τετάρτην, 4/17 Φεβρουαρίου 2010, ἐτελέσθη ἡ πρώτη θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς εἰς τό Καθολικὸν τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου, ἱερὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, χοροστατοῦντος τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ πάντων τῶν Ἀγιοταφίτῶν τῶν κατοικούντων εἰς τό Κεντρικὸν Μοναστήριον συμμετεχόντων καὶ συμπαλλόντων καθὼς καὶ τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Σιών καὶ πολλῶν ἄλλων μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν.

Αἱ ἀκολουθίαι τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς συνεχίζονται εἰς τό Κεντρικὸν Μοναστήριον καὶ εἰς τὰ πέριξ μοναστήρια καὶ ἱερούς Ναοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ μέ τό Μέγα Ἀπόδειπνον τό ἑσπέρας πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγῶνος τῆς νηστείας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ ἐορτή τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐωρτάσθη εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῆς Παναγίας τῆς Σεϊδανάγιας («Δεσποίνης Ἡμῶν»), τήν Δευτέραν, 2^{αν} /15^{ην} Φεβρουαρίου 2010.

Ἡ Μονή αὕτη εἶναι μία τῶν εἴκοσι Μονῶν τοῦ Πατριαρχείου ἐντός τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων εἰς τήν Χριστιανικήν συνοικίαν, πολύ πλησίον τοῦ Πατριαρχείου, ἀπέναντι τοῦ τεμένους Χάνκε, ὅπου πάλαι ποτέ ἦτο τό Πατριαρχεῖον, συνορεύουσα δυτικῶς μέ τήν Ἱεράν Μονήν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης καί βορείως μέ τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἀγίου Εὐθυμίου.

Ὁ ναός τῆς Μονῆς, εἰς τόν ὁποῖον καί φυλάσσεται ἱερά θαυματουργική εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τήν Ὑπαπαντήν τοῦ Κυρίου καί διατηρεῖ ἀρχαιότατα ἀρχιτεκτονικά χριστιανικά στοιχεῖα. Βορείως τοῦ κυρίως ναοῦ ὑπάρχει παρεκκλήσιον ἀφιερωμένον εἰς τοὺς Ἀγίους Πάντας.

Εἰς τήν Μονήν διαβιοῦν περί τὰς εἴκοσι μονάζουσai, ἀπασχολούμεναι εἰς διαφόρους διακονίας εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ἡ μοναχή Σεραφεῖμα, ἀναλαβοῦσα ὑπό τοῦ Πατριαρχείου τήν ἡγουμενείαν πρό τριετίας, μετά τήν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ναοῦ ἐκ τῶν ὀπαδῶν τοῦ πρῶην Πατριάρχου Εἰρηναίου καί ἐπιτελέσασα εἰς τόν Ναόν ἀξιόλογον ἀνακαινιστικόν ἔργον τῇ ἐπιστάσῃ τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Θεοδοσίου Μητροπούλου.

Ἡ ἐορτή τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐωρτάσθη μέ πανηγυρικόν Ἑσπερινόν ἀφ' ἐσπέρας, Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς, καί ὄρθρον καί κατανυκτικὴν θ. Λειτουργίαν τήν πρωΐαν τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας, 2^{ας} /15^{ης} Φεβρουαρίου 2010, προεξάρχοντος τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, ὅστις καί ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον περί τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκί νηπιάσαντος καί τεσσαρακονθήμερου εἰς τόν Ναόν τοῦ Σολομῶντος ὑπό τοῦ Ἰωσήφ καί τῆς μητρὸς Αὐτοῦ προσενεχθέντος καί ὑπό Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου εἰς τὰς ἀγκάλας βασταθέντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς ἀθρόως προσελθόντας καί πληρώσαντας τόν Ναόν πιστούς.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν φιλόφρων ἦτο ἡ ὑποδοχὴ ὑπό τῆς Καθηγουμένης μοναχῆς Σεραφείμας εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Τρίτην, 20^{ήν} Ἰανουαρίου /2^{ον} Φεβρουαρίου 2009, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτή τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου εἰς τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ Μονὴν ἐντὸς τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων εἰς τὴν χριστιανικὴν συνοικίαν παρὰ τὸ Πατριαρχεῖον.

Ὡς γνωστόν, ὁ Ἅγιος Εὐθύμιος προσῆλθεν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους ἀπὸ τὴν Μελιτινὴν τῆς Ἀρμενίας τὸ 420 μ.Χ. καὶ ἵδρυσεν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας δεξιὰ τῷ κατερχομένῳ ἀπὸ Ἱεροσολύμων εἰς Ἱεριχώ, μετὰ τὴν Βηθανίαν, Λαύραν. Εἰς αὐτὴν ἐδέχθη, μετὰ τὴν ἄσκησιν αὐτοῦ εἰς τὸ Κοινόβιον τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου, τὸν Ὅσιον Σάββαν τὸν ἡγιασμένον, καθοδηγῶν αὐτόν εἰς τὴν μοναχικὴν ζωὴν, ὡς καὶ ἑκατοντάδας ἄλλων μοναχῶν, ἀναδεικνυόμενος μέγας πεφωτισμένος διδάσκαλος τῆς μοναχικῆς ζωῆς καὶ προασπιστὴς τοῦ Χριστολογικοῦ δόγματος τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος (451 μ.Χ.) τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων ἕναντι τῆς καινοφανοῦς αἵρέσεως τοῦ μονοφυσιτισμοῦ, ὡς καὶ ἱεραπόστολος τῶν ἐκ Περσίας προσελθόντων εἰς τὴν ἔρημον νομάδων, τοὺς ὁποίους ἐβάπτισε καὶ ἐχειροτόνησεν ὡς Ἐπίσκοπον αὐτῶν τὸν Πέτρον Παρεμβολῶν.

Ἡ ἔνδοξος αὕτῃ μονὴ σώζεται σήμερον καλῶς διατηρουμένη εἰς ἐρειπιώδη κατάστασιν, οὓσα ἀξιόλογος ἐπισκέψιμος ἀρχαιολογικὸς χῶρος. Εἰς τοῦτον ἐπετρέπετο πρὸ ἐτῶν ἡ τέλεσις τῆς θ. Λειτουργίας ὑπαιθρίως ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἰσραήλ, ὅχι ὅμως ἔτι σήμερον.

Εἰς τὴν ἐντὸς τῶν Ἱεροσολύμων Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου ἐτελέσθη ἀφ' ἐσπέρας Ἑσπερινός, τὴν δέ κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς Ὁρθρος καὶ θ. Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους.

Πρὸς τοὺς προσελθόντας μοναχοὺς καὶ τὰς προσελθούσας μοναχάς, πρὸς τὸν εὐσεβῆ λαόν τοῦ Κυρίου ἐκήρυξεν ὁ Σεβασμιώτατος τὸν θεῖον λόγον περὶ τῆς ζωῆς τοῦ Ὁσίου Εὐθυμίου.

Διαρκούσης τῆς θ. Λειτουργίας προσῆλθε μετὰ συνοδείας ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καὶ προσεκύνησε.

Τὸν Σεβασμιώτατον, τὴν συνοδείαν αὐτοῦ καὶ τὸ ἐκκλησίασμα ἐδεξιώθη μετὰ τὴν θ. Λειτουργίαν εἰς τὸ ἡγουμενεῖον ἢ ὁσιωτάτῃ ἡγουμένη Χριστονύμφῃ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν 11^{ην} /24^{ην} Ἰανουαρίου 2010, Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου εἰς τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ Μονήν, εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας, εἰς τὴν τοποθεσίαν μεταξύ τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Τὴν ἱερὰν Μονήν αὐτὴν ἱδρυσεν ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης. Οὗτος προσῆλθεν εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν ἀπὸ τὴν πατρίδα του, Μογαρισσὸν τῆς Καππαδοκίας τὸ ἔτος 451. Κατ' ἀρχὰς ἐμόνασεν εἰς τὸ τάγμα τῶν Σπουδαίων καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν τοῦ Καθίσματος, νοτίως τῶν Ἱεροσολύμων, πρὸ τῆς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἠλίου, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἱδρῦσει ἡ εὐσεβὴς Βυζαντινὴ προσκυνήτρια Ἰκελία.

Ἀναζητῶν περισσοτέραν ἡσυχίαν εἰς τὴν βαθυτέραν ἔρημον, ἔφθασεν εἰς περιοχὴν, ἡ ὁποία εἶχε ὑπόγειον φυσικῶς λαξευμένον σπήλαιον. Εἰς αὐτὸ παρέμεινε καὶ ἔζησε ἐν ἀσκήσει προσευχῆς, νηστείας, ἡσυχίας ἐκ τοῦ κόσμου καὶ κοινωνίας μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἀργότερον τοῦ ἀπεκάλυψε ὁ Θεὸς ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ σπήλαιον εἶχον διανυκτερεύσει οἱ τρεῖς Μάγοι, προσκυνηταὶ τοῦ Θεοῦ βρέφους, ὅτε, φεύγοντες τὸν Ἡρώδη, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐπέστρεφον εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν.

Εἰς τὴν ὑπεράνω καὶ πέριξ τοῦ σπηλαίου τούτου ἔκτασιν ἱδρυσεν τὸν πρῶτον ναόν καὶ τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ Μονήν ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος, ὅταν τὸν παρεκάλεσαν νὰ τοὺς ἀναλάβῃ πνευματικῶς οἱ μοναχοὶ τῆς ἐρήμου, οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ μεταξύ τὸν εἶχον ἀναγνωρίσει ὡς πεφωτισμένον ἄνδρα τοῦ Θεοῦ καὶ ἔμπειρον καθοδηγητὴν.

Τούτους ἀνέλαβε ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος, ὑπέκων εἰς τὴν παράκλησιν αὐτῶν, καὶ καθοδηγεῖ εἰς τὸ μοναστήριον αὐτοῦ, ἔχον τὴν τάξιν Κοινοβίου. Ἐδέχετο δηλαδὴ εἰς αὐτὸ τοὺς ἀρχαρίους μοναχοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔζων κοινοβιακὴν κοινὴν ζωὴν προσευχῆς καὶ ἐργασίας, ὄντες εἰς στενὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἡγουμένου καὶ καθοδηγούμενοι ὑπ' αὐτοῦ, δοκιμαζόμενοι, μέχρις ὅτου κριθοῦν ἄξιοι νὰ μεταβοῦν εἰς μοναστήριον Λαύρας.

Τὴν εὐθύνην ὅλων τῶν Κοινοβίων τῆς Παλαιστίνης εἶχεν ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος, δι' αὐτὸ καὶ λέγεται Κοινοβιάρχης. Τὴν εὐθύνην ὅλων τῶν Λαυρῶν τῆς Παλαιστίνης εἶχεν ὁ Ἅγιος Σάββας. Εἰς τὴν Λαύραν ἐγίνοντο δεκτοὶ οἱ προκεχωρημένοι εἰς τὴν ἄσκησιν μοναχοὶ δι' ἐντονωτέραν προσευχὴν ἐν ἀπολύτῳ ἡσυχίᾳ καὶ δυσκολωτέραν ἄσκησιν καθ' ἡμέραν εἰς τὰ κελλία των. Τὰς Κυριακάς καὶ τὰς ἐορτάς συνηθορίζοντο εἰς τὸ Κυριακὸν τῆς Μονῆς. Ὁ Ἅγιος Σάββας, συμπατριώτης καὶ συνασκητὴς τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου, χαριεντιζόμενος ἔλεγεν εἰς τὸν Ἅγιον Θεοδόσιον, ὅτι: **«ἐγὼ εἰμι ἡγούμενος ἡγουμένων, ἐν ᾧ ἐσύ εἶσαι ἡγούμενος παίδων».**

Οἱ δύο αὐτοὶ μεγάλοι ἄνδρες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ δεσπόζοντες τῆς ὅλης μοναχικῆς ζωῆς τοῦ 5^{ου} μ.Χ. αἰ. εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων καὶ οἱ κύριοι καὶ ἀναμφιταλάντευτοι πολέμιοι τοῦ καινοφانوῦς αἵρετικοῦ δόγματος τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ.

Εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου εἶχε τέσσαρας Ἐκκλησίας καὶ ἑπτακοσίους μοναχοὺς διαφορετικῶν ἐθνικοτήτων. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἡσυχαστικὴν ζωὴν τῆς ἐρημικωτάτης Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα, ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου, λόγῳ τῆς ἐγγύτητος αὐτῆς εἰς τὰς πόλεις τῆς Βηθλεέμ, τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθη, χάριν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνθρώπων, κοινωνικώτερον τρόπον μοναχικῆς ζωῆς. Ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν διαβατῶν καὶ τῶν προσκυνητῶν τῶν κρουόντων τὴν θύραν αὐτῆς.

Οἱ μοναχοὶ εἰργάζοντο εἰς τὸ ἐργόχειρον. Σύνθημα τῆς Μονῆς ἦτο: **«οὐδεὶς ράθυμος εἰσὶτω ἐν αὐτῇ»**. Ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτῶν ἐβοήθουν τοὺς πτωχοὺς, συνετήρουν γηροκομεῖον καὶ πτωχοκομεῖον εἰς τὴν Μονήν. Ἡ Μονὴ εἶχεν ἐκπαιδευτήριον μοναχῶν. Μοναχοὶ τῆς Μονῆς αὐτῆς διετέλεσαν ὁ Ἅγιος Μοδεστος καὶ ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος, Πατριάρχαι Ἱεροσολύμων καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Μόσχος, ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Λειμωναρίου».

Ἡ Μονὴ ἐσυνέχισε τὴν παρουσίαν καὶ τὴν προσφορὰν αὐτῆς καὶ μετὰ τὴν Κοίμησιν τοῦ ἱδρυτοῦ αὐτῆς τὸ ἔτος 529 καὶ ὑπὸ ἀντιξόους περιστάσεις κατακτήσεων καὶ ἐπιθέσεων ἐκ τῶν περιοίκων νομάδων, ἄλλοτε μέ περισσοτέρους καὶ ἄλλοτε μέ ὀλιγωτέρους μοναχοὺς.

Εἰς τὸ ὑπόγειον σπήλαιον «τῶν Μάγων» εὐρίσκεται ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου, ὁ τάφος τῆς μητρὸς του, Ἀγίας Εὐλογίας, τῆς μητρὸς τοῦ Ἁγίου Σάββα, Ἀγίας Σοφίας, τῆς μητρὸς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Ἀγίας Θεοδότης, τῆς Ἀγίας Μαρίας, συζύγου τοῦ Ἁγίου Ξενοφῶντος καὶ μητρὸς τῶν Ἁγίων Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Μόσχου, συνασκητοῦ τοῦ Ἁγίου Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, καὶ συγγραφέως τοῦ «Λειμωναρίου».

Ἡ Λειτουργία διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου, συμπέσασα μέ τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, ἐτελέσθη εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Μονῆς, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ', συλλειτουργούντων Αὐτῷ, τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστοδούλου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Ἀβήλων κ. Δωροθέου, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐδοκίμου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ποιμένων εἰς Μπετσαχούρ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, ἐγγάμων ἱερέων τῆς κώμης τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων καὶ ἱεροδιακόνων.

Παρά τὴν ἀλλαγὴν τοῦ κλίματος πρὸς τὸ ψυχρόν, ἄθροα ὑπῆρξεν ἡ προσέλευσις καὶ συμμετοχὴ τῶν πιστῶν ἄχρι ἀσφυκτικῆς πληρώσεως τοῦ Καθολικοῦ, ὑπὸ Ἑλλήνων, Ἀραβοφώνων, Ρώσων καὶ Ρουμάνων κατανυκτικῶς καὶ ὀρθοδόξῳ τῷ ἥθει προσευχομένων. Ἡ θ. Λειτουργία, βοηθούσης τῆς ψαλμωδίας τῆς χορωδίας τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὑπὸ τὸν Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀριστόβουλον καὶ αὐτῆς τῆς Ἀραβοφώνου Κοινότητος τῆς Μπετζάλλας ὡς καὶ τῆς παιδικῆς χορωδίας τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ, ὑπὸ τὸν κ. Ἰμβραῆμ Μουκάρκαρ, ἔγινε καὶ πάλιν ὁ τόπος συναντήσεως Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου καὶ ἡ κάθοδος τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ ἡ ἀνοδος τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν οὐρανόν, ἡ πρόγευσις τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὁ χῶρος τῆς μεταλήψεως τοῦ Ἁγίου Σώματος καὶ τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ δι' ἅφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Τὴν πνευματικὴν ἐν τῇ θ. Λειτουργίᾳ ἐπικοινωνίαν τῶν πιστῶν μετ' ἀλλήλων καὶ μετὰ τῆς Ἀγίας Τριάδος, τὴν πνευματικὴν χαρὰν καὶ εὐφροσύνην ἠκολούθησε καὶ ἡ σωματικὴ ἀναψυχὴ καὶ ἀνάπαυσις μέ τὴν φιλόξενον δεξίωσιν καὶ ἀβραμιαίαν

τράπεζαν, παρατεθεισαν εἰς τόν Μακαριώτατον, τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί εἰς πάντας τούς ἑορταστάς ὑπό τοῦ πολιοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱεροθέου, φιλοξένου, ρέκτορος καί ἀγωνιστοῦ προστάτου τῆς Μονῆς καί τῆς πέριξ περιουσίας αὐτῆς ἐπὶ τριακονταετίαν καί πλέον.

Κύριος ὁ θεός εἶθε νά στηρίζη αὐτόν εἰς ἔτη πολλά πρὸς ἔπαινον τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τοῦ ἔθνους ἡμῶν καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_7_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΩΝ ΧΟΤΖΕΒΙΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Πέμπτην, 8/21 Ἰανουαρίου 2010, ἑωρτάσθη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Ἰωάννου καί Γεωργίου τῶν Χοζεβιτῶν.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρχαίας Μονάς τοῦ Πατριαρχείου εἶναι αὕτη τοῦ Χοζεβᾶ (Wadi Kelt) Αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὴν βόρειον ὄχθην τοῦ χειμάρρου Χορράθ, ὅχι εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ἱεριχοῦς.

Τό Καθολικόν τῆς Μονῆς αὐτῆς εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τό Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου, ἐπειδὴ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν εἶχον κῆπον, «παράδεισον», οἱ Θεοπάτορες Ἰωακείμ καί Ἄννα, εἰς τόν ὁποῖον ἐρχόμενοι προσηύχοντο καί τούς ἔδωσε ὁ θεός τέκνον, τὴν Θεοτόκον. Τό γεγονός τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου ἑορτάζει ἡ Μονὴ τὴν 8^ν Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ μοναχικὴ ζωὴ εἰς τὴν ἔρημον αὐτὴν τῆς Ἰουδαίας μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ 4^{ου} μ. Χ. αἰ. Οἱ πρῶτοι γνωστοί εἰς ἡμᾶς ἀσκηταί τῆς Μονῆς αὐτῆς εἶναι οἱ Ἅγιοι Ἡλίας, Πρῶμος, Αἴαν, Γανναῖος καί Ζήνων.

Εἰς τὴν Μονὴν αὐτὴν προσῆλθον εἰς διαφορετικὰς ἐποχὰς καί ἐμόνασαν καί οἱ Ἅγιοι, οἱ φερόμενοι ὡς κτίτορες τῆς Μονῆς, λόγῳ τοῦ ἔργου τό ὁποῖον ἐπετέλεσαν εἰς αὐτὴν, οἱ ἑορταζόμενοι ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν Μονὴν τὴν 8^ν Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἐκ τούτων ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἦτο ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειψε τὰ τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, χάριν τῆς ἡσυχίας τῆς ἐρήμου καί ἀνεδείχθη ὁδηγὸς πνευματικὸς πολλῶν μοναχῶν διαβιούντων εἰς τὴν Μονὴν καί τὰ περίχωρα αὐτῆς. Οὗτος προσῆλθεν εἰς τὴν Μονὴν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 6^{ου} μ.Χ. αἰ.

Ὁ Ἅγιος Γεώργιος ὁ Χοζεβίτης, ἐκ Κύπρου ὁρμώμενος, προσῆλθεν εἰς τὴν Μονὴν εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα μετὰ τὴν Περσικὴν εἰσβολὴν εἰς Παλαιστίνην, τό

614 μ.Χ., καί ανέλαβεν ἔργον ἀνακαινιστικόν, ἀνακαινίσας τήν Μονήν ἐκ τῶν κτιριακῶν συντριμμάτων καί τῶν ἀνθρωπίνων θυμάτων, συνεπειῶν τῆς ἐν λόγῳ εἰσβολῆς.

Διά τήν ἑορτήν τῶν Ἀγίων αὐτῶν προσῆλθεν εἰς τήν Μονήν ὁ ἐν Βηθλεέμ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος, Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος μετὰ συνοδείας τό ἑσπέρας, παραμονήν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς ταύτην ἀνέμενεν, ἕως ὅτου βαθμηδόν προσῆλθον τό δειλινόν, τό ἑσπέρας καί τās προκεχωρημένας ὥρας τῆς νυκτός μοναχοί καί μοναχαί, φιλομόναχοι καί φιλέρημοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί ἀπό διαφόρους περιοχάς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου καί ἀπετέλεσαν τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα, τήν σεπτήν ὁμήγυριν τῆς ἑορτῆς τῆς νυκτερινῆς ἀγρυπνίας μετὰ τῆς θ. Λειτουργίας.

Εἰς τήν ἡσυχίαν τῆς ἐρήμου καί τῆς νυκτός, εἰς τό μικρόν ἀλλά κατανυκτικόν Καθολικόν τῆς Μονῆς, τοῦ ὁποίου βόρειος τοῖχος εἶναι ὁ βράχος καί τοῦ ὁποίου τό δάπεδον κοσμεῖται μέ ψηδιφωτάς παραστάσεις, μέ τά λείψανα τῶν ἀγίων εἰς τās λειψανοθήκας εἰς τήν κόγχην, μέ βυζαντινὴν χορωδίαν ἀπό τό Πατριαρχεῖον καί ἀπό τήν Κύπρον, προσηνέχθη ἡ ἀναίμακτος θυσία ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, ὑπὲρ ζωῆς καί σωτηρίας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Μετὰ τήν λήξιν τῆς ἀγρυπνίας τās ὀρθρινάς ὥρας πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ὁ ἐπιμελούμενος προσωρινῶς τῶν τῆς Μονῆς, ἡγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου π. Χρυσόστομος, φιλόξενος ὡς πάντοτε, παρέθεσεν εἰς τόν Σεβασμιώτατον, τήν συνοδείαν του καί εἰς ὅλον τό ἐκκλησίασμα πλουσίαν τράπεζαν.

Μετὰ ταύτην, ἀναχωρῶν ὁ προεξάρχας τῆς ἑορτῆς Ἀρχιερεὺς, ἐτέλεσεν τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἐνταφιασμένων εἰς τό προαύλιον μακαριστῶν ἡγουμένων τῆς Μονῆς, Ἀμφιλοχίου ἱερομονάχου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος μεθ' ἡγουμενίαν περίπου τριάκοντα ἐτῶν (1959-1986), Ἀντωνίου ἱερομονάχου, τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης, θανατηφόρως κατασκεπασθέντος ὑπὸ τῶν καταπεσόντων λίθων τοῦ τοίχου τοῦ νάρθηκος τῆς Μονῆς, τόν ὁποῖον ἐπεσκεύαζε τήν πρωΐαν τῆς Δευτέρας 27^{ης} Δεκεμβρίου 1993 μετὰ τήν θ. Λειτουργίαν καί Γερμανοῦ ἱερομονάχου, ὡσαύτως ἐκ Θεσσαλονίκης, δολοφονηθέντος δολερῶς ἀπὸ ἀνοσίων χειρῶν, ἐν ᾧ κατήρχετο ἀπὸ Βηθανίας εἰς τήν Μονήν τό ἑσπέρας τῆς 3^{ης} Μαΐου 2001. Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας